Отже, облікова інформація небанківських фінансових установ, сформована і представлена у звітних формах виходячи з концепції капіталу і задовольняє потреби користувачів в оцінці ринкової позиції установи, є невід'ємною складовою довіри до зазначених установ не тільки з боку інвесторів, але й споживачів небанківських фінансових послуг і національного регулятора (Нацкомфінпослуг).

Список використаної літератури

1. *Левченко В.П.* Розвиток ринку небанківських фінансових послуг: монографія [текст]: монографія / В.П. Левченко. — К.: Центр учбової літератури, 2013. — 368 с. — С. 28.
2. *Гладчук О.М.* Небанківські фінансові інститути на фінансовому ринку України / Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук зі спеціальності 08.00.08 — гроші, фінанси і кредит: Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича. — К., 2009. — 216 с. — С. 190–191.
3. *Кричевська Т.О.* Логіко-історичний аналіз довіри в контексті соціально-економічних відносин / Т.О. Кричевська // Економічна теорія. — 2009. — № 3. — С. 5–18. — С. 8.
4. *Мартюшева Л., Медвідь С.* Оцінка факторів впливу на довіру клієнтів до банків в Україні [Електронний ресурс] /Л. Мартюшева, С. Медвідь // Економічний аналіз. — 2012. — Т. 10(3). — С. 79–82. — http://econa.at.ua/Vypusk_10/ea10-3.pdf
5. *Мстоян К.В.* Надійність банку: сутність, складові та фактори впливу [Електронний ресурс]. // Ефективна економіка. — 2012. — №5. — Режим доступу: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1142.

УДК 657

Лариса Гордієнко,
к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

СУЧАСНА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ «АВС-КАЛЬКУЛЮВАННЯ» НА ПИВОВАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Раціональне використання ресурсів на промисловому підприємстві забезпечує його високу конкурентоспроможність незалежно від галузі виробництва. А в умовах світової фінансової кризи особливо чітко розглядаються застосування перспектив інноваційного обліку матеріальних запасів і контроль за незавершеним виробництвом. Отже, оскільки незавершене виробництво у зага-

льних витратах пивоварного підприємства займає значну частку, то високу актуальність на даний час має необхідність дослідження проблем застосування саме методу «АВС-калькулювання» на пивоварному підприємстві.

Метод обліку собівартості «АВС-калькулювання» полягає в обліку витрат за видами робіт або за функціями. Підприємство розглядається як набір робочих операцій, здійснюючи які, необхідно витрачати ресурси. Суть методу полягає у вивченні залежності між витратами й різними виробничими процесами. Методика «АВС-калькулювання» передбачає визначення повного переліку й послідовності виконання операцій (функцій) з одночасним розрахунком потреби ресурсів для кожної операції.

Технологічні процеси виготовлення пива є відокремленими та розтягнутими в часі, тобто являють собою окремі бізнес-процеси, результатом яких є отримання конкретного продукту, що є напівфабрикатом готового пива. Саме тому, для визначення незавершеного виробництва, його оцінки та управління метод «АВС-калькулювання» є найпридатнішим з точки зору формування інформації для забезпечення управління витратами незавершеного виробництва.

Визначення собівартості незавершеного виробництва на основі реалізації підходів методу «АВС-калькулювання» включає три етапи:

- перший етап передбачає перенесення вартості непрямих витрат підприємства на ресурси пропорційно обраним драйверам витрат;
- другий — розроблення структури операцій у межах створення продукції та послідовне перенесення вартості ресурсів на операції пропорційно обраним драйверам ресурсів;
- третій — розподіл вартості основних операцій на об'єкти витрат пропорційно драйверам операцій.

Результатом реалізації вказаних етапів є розрахована собівартість об'єктів витрат, зокрема продукції.

Розглянемо детальніше зазначені етапи та порядок їх застосування саме на пивоварних підприємствах.

У рамках методу «АВС-калькулювання» усі операції класифікують так:

1) основні — операції, які безпосередньо створюють об'єкти витрат (сушіння зернопродуктів, приготування сусла, зброджування тощо); їх вартість можна прямо віднести на об'єкти витрат;

2) обслуговуючі — операції, що мають забезпечувати створення умов нормального функціонування ресурсів певного виду (забезпечення інформаційними технологіями, управління персо-

налом і т.д.); їх вартість переноситься на ресурси, які підлягають обслуговуванню;

3) керуючі — операції, які знаходяться на вершині піраміди управління, оскільки керують основними й обслуговуючими операціями; їх вартість переноситься на всі операції управління.

Перехід до наступного етапу потребує рознесення вартості обслуговуючих і керуючих операцій, у процесі якого на практиці виникають циклічні залежності (вартість кількох операцій накладається одна на одну). Це характерно і для ланцюжка розподілу операції — ресурси.

Використання методу «АВС-калькулювання» дозволяє підприємству з високим ступенем достовірності визначати вартість і продуктивність бізнес-процесів, оцінювати ефективність використання ресурсів й обчислювати собівартість незавершеного виробництва. Слід наголосити, що метод «АВС-калькулювання» дозволяє приймати обґрунтовані рішення відносно оптимізації витрат незавершеного виробництва саме на пивоварних підприємствах. Точне віднесення витрат на об'єкти калькуляції дозволяє визначити нижню межу цін, подальше зниження яких відносно такої межі веде до збитковості виробництва. Реальна собівартість дозволяє розробити програму дій щодо виду незавершеного виробництва — оптимізувати витрати або підтримувати на поточному рівні.

Зважаючи на складність застосування методу «АВС-калькулювання», варто зазначити, що з використанням комп'ютерних технологій для ведення обліку цей недолік нівелюється. У результаті використання цього методу є надзвичайно простим за умови якісного його налагодження на етапі введення до використання. Як засвідчує практика діяльності підприємств інших галузей, у результаті застосування методу «АВС-калькулювання» вдається виявити 30–40 % витрат, яких можна уникнути.

УДК 657

Зіновій Гуцайлюк,
д.е.н., професор, професор кафедри туризму,
Національний університет «Львівська політехніка»

СТРАТЕГІЧНИЙ УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК У ТУРИСТИЧНОМУ БІЗНЕСІ

Туристична діяльність, до суб'єктів якої відносять туристичних операторів, агентів та інших суб'єктів підприємницької дія-